

อนุสาร

ดมศึกษา

ISSN 0125-2461

ปีที่ 31 ฉบับที่ 320 กุมภาพันธ์ 2548

เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- ▶ นโยบายการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และทิศทางการพัฒนา ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
- ▶ หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา
- ▶ กลไกเชื่อมต่อระหว่างนวัตกรรมในมหาวิทยาลัยกับโลกธุรกิจ
- ▶ การจัดการศึกษาในสถานประกอบการ : อีกด้านหนึ่งของมหาวิทยาลัยไทย
- ▶ กระบวนการจัดทำผลผลิตของหน่วยงานภาครัฐ
- ▶ ประมวลภาพภารกิจผู้บริหาร

ติดตามอ่านอนุสารอุดมศึกษาออนไลน์ ได้ที่ <http://www.mua.go.th/pr> WEB

อนุสาร

อุดมศึกษา

ISSN 0125-2461

ปีที่ 31 ฉบับที่ 320 กุมภาพันธ์ 2548

เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เรื่อง

สารบัญ

หน้า

- นโยบายการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และทิศทางการพัฒนา ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 3
- หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา กลไกเชื่อมต่อระหว่างนวัตกรรมในมหาวิทยาลัยกับโลกธุรกิจ 8
- การจัดการศึกษาในสถานประกอบการ : อีกด้านหนึ่งของมหาวิทยาลัยไทย 13
- กระบวนการจัดทำผลผลิตของหน่วยงานภาครัฐ 15
- ประมวลภาพภารกิจผู้บริหาร 20

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์พิเศษ ภาวิธ ทองใจจง
นายสุชาติ เมืองแก้ว
นางสาวจิรณี ตันติรัตน์วงศ์
นายพลสันต์ โพธิ์ศรีทอง
นายสุเมธ แยมุ่น
นางเน่งน้อย พิวพัฒนกุล

กองบรรณาธิการ

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์
นางปราณี ชื่นอารมณต์
นางสาวสุลลิกกร ภูบุญเจริญไชย
นายเจษฎา วณิชชากร

บรรณาธิการ

นายกฤษณ์กร วงศ์ไทย

ภาพ

นายจรัส เล็กเกาะทวด
นายพรชัย สิทธินันท์

ผู้โฆษณา

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

ศิลปกรรม

นายอุดมศักดิ์ ศรีแก้ว

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
โทร. 0-2354-5500-19
โทรสาร. 0-2354-5524-26
www.mua.go.th E-mail : info@mua.go.th

เผยแพร่

นายวิรัตน์ มานะมุติ

ตีพิมพ์ที่

ห้างหุ้นส่วนจำกัด อาร์ตโปรเกรส
50 ซ.เพ็ญและเพื่อน ถ.ประชาสงเคราะห์ ดินแดง กรุงเทพฯ

โทร. 0-2247-2560-1

นโยบายการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และทิศทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

สภาพปัญหาและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา “คน” ของไทย

เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสความเปลี่ยนแปลงของยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ประเทศทั่วโลกต้องก้าวเข้าสู่เวทีการแข่งขันอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้สถาบันอุดมศึกษาก็ได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วตามกระแสของโลกาภิวัตน์ทำให้มีภาวะการแข่งขันสูงทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ แรงผลักดันที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการแข่งขันก็คือ การเปิดเสรีทางการค้าและการบริการ ตามข้อกำหนดขององค์การการค้าโลกในปี พ.ศ.2545 ซึ่งส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งหากประเทศใดมีการการพัฒนา “คน” ให้มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ ก็จะเป็นข้อได้เปรียบที่สำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

นโยบายการพัฒนาศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นการสร้างรากฐานเพื่อการพัฒนา ขีดความสามารถของประเทศ เป็นการเตรียมและนำคนไทยให้ก้าวไปสู่สังคมยุคใหม่อย่างมั่นคงและรู้ทันโลก โดยแนวทางการพัฒนา “คน” ของไทยนั้น ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งถือเป็นการปฏิรูประบบการศึกษาของไทยครั้งใหญ่ สำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้มีหลายประการที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการบริหารจัดการการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องมีระบบประกันคุณภาพ เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งสถานศึกษาทุกแห่งต้องเข้ารับการประเมินคุณภาพภายนอกทุก 5 ปี ผลจากการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ทำให้แนวคิดเกี่ยวกับ “คุณภาพ” “ความเป็นเลิศ” และ “ความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้” เข้ามามีบทบาทในการจัดการระบบอุดมศึกษาของไทยมากขึ้นและเมื่อพิจารณาถึงนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลจะพบว่า รัฐบาลได้ให้ความสำคัญโดยระบุไว้ในนโยบายข้อ 11.1 (2) เน้น คุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเที่ยงธรรมในการบริหารจัดการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับ “คุณภาพ” “ความเป็นเลิศ” และ “ความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้”

แนวคิดเกี่ยวกับ “คุณภาพ” (Quality) มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการสร้างและรักษาคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาภายใต้แนวทางของการดำเนินการตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าซึ่งจะส่งผลให้เกิด “ความมั่นใจความไว้วางใจ” แก่ผู้ใช้บริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แนวคิดเกี่ยวกับ “ความเป็นเลิศ” (Excellence) มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมและรักษาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาภายใต้แนวทางที่กำหนด โดยมีการเทียบเคียง (Benchmark) เพื่อพัฒนาไปสู่รูปแบบการปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practices)

แนวคิดเกี่ยวกับ “ความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้” (Accountability) มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสอบทานการดำเนินงานตามกรอบพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีเป้าหมายเพื่อรักษาผลประโยชน์สูงสุดของผู้ใช้บริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แนวคิดทั้ง 3 ด้านนี้ ถือเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาไทยสามารถพัฒนาไปสู่ World Class University เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ

แนวคิดเกี่ยวกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับประเทศ

ปัจจุบัน การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยยังต้องเร่งพัฒนาในด้านการรณรงค์ให้คนไทยในวัยเรียนหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาเร่งแก้ปัญหาการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา รวมทั้งการผลิตผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับภูมิภาคและนานาชาติ

จากการศึกษาวิจัยพบว่า การแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียน ซึ่งแนวทางการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษายังเป็นพื้นฐานของการพัฒนาไปสู่แนวทางการจัดอันดับ (Ranking) และจัดระดับสถาบันอุดมศึกษา (Rating) ในอนาคตต่อไป

แนวทางการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษามีหลายรูปแบบที่อาจนำมาเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับใช้กับสถาบันอุดมศึกษาของไทยได้ อาทิ

1. รายงานวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่” ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนวทางการแบ่งกลุ่ม/ประเภทสถาบันอุดมศึกษาเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1.1 กลุ่มสถาบันที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางด้านวิชาการและวิจัยควรมุ่งพันธกิจสู่การขยายหลักสูตรระดับหลังปริญญาตรี พร้อมทั้งมุ่งการพัฒนาคุณนย์วิจัยเฉพาะทางเพื่อความเป็นผู้นำทางวิชาการและวิจัย

1.2 กลุ่มสถาบันที่มุ่งเน้นความเชี่ยวชาญทางด้านการสอนสาขาวิชาต่าง ๆ ควรมุ่งสร้าง ความเชี่ยวชาญในรูปแบบการเรียนการสอนแนวใหม่ เพื่อสนองความต้องการของตลาด มีการเชื่อมโยง การเรียนรู้ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับอุตสาหกรรม ธุรกิจ และชุมชน

1.3 กลุ่มสถาบันสำหรับชุมชนท้องถิ่น เช่น วิทยาลัยชุมชนซึ่งเน้นด้านการให้โอกาสกับชุมชน ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการโดยปราศจากข้อกำหนดในด้านคุณวุฒิ คุณสมบัติของผู้เรียน เน้นการเรียน การสอน ต่ำกว่าระดับปริญญา

2. แนวทางการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาของนิตยสาร Asiaweek ซึ่งแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นสหสาขาวิชา

2.2 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นอกจากการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาแล้ว นิตยสาร Asiaweek ยังได้กำหนดตัวบ่งชี้ที่ ใช้สำหรับการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาไว้ด้วย ซึ่งประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- 1) ความมีชื่อเสียง
- 2) ความเข้มงวดในการคัดเลือกนิสิต
- 3) อาจารย์
- 4) ผลผลิตด้านการวิจัย
- 5) ทรัพยากรด้านการเงิน

ในครั้งนั้นได้มีข้ออภิปรายกันมากถึงความเหมาะสมของการกำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้ว่าเหมาะสมกับ บริบทไทยหรือไม่ ซึ่งต่อมาได้นำไปสู่การศึกษาตัวบ่งชี้ที่ใช้ อย่างไรก็ตาม ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการให้ ความสำคัญกับการจัดอันดับ/จัดระดับคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาอย่างแท้จริง

ประโยชน์ของการแบ่งกลุ่ม/จัดอันดับ/จัดระดับสถาบันอุดมศึกษา

พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ให้นโยบายไว้ในปาฐกถา “งานปฏิรูปการศึกษา ยุคใหม่” (Beyond Education Reform) ในโอกาสครบ 1 ปี ของการก่อตั้งกระทรวงศึกษาธิการใหม่ เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2547 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ มีสาระสำคัญตอนหนึ่งคือ “ให้จัดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในสาขาใกล้เคียงกัน และใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้การผลิตบัณฑิตสามารถตอบสนองความต้องการของประเทศในอนาคต” ซึ่งจะเห็นได้ชัดว่า แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา มีความสัมพันธ์กับการจัดสรรทรัพยากรของประเทศให้ คุ่มค่า และตอบสนองต่อการผลิตบัณฑิตที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมที่รัฐบาลให้ความสำคัญในฐานะเป็น อุตสาหกรรมยุทธศาสตร์รวมทั้งการพัฒนาประเทศด้านอื่นๆ ด้วย

ประโยชน์ของการแบ่งกลุ่ม/จัดอันดับ/จัดระดับสถาบันอุดมศึกษาต่อการพัฒนาอุดมศึกษาไทย มีดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาได้สารสนเทศที่ช่วยให้สามารถเปรียบเทียบคุณภาพระหว่างสถาบันอุดมศึกษาได้ด้วยกระบวนการเทียบเคียง (Benchmark) ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารได้ทราบว่า ควรต้องเร่งพัฒนาสถาบันของตนในด้านใด เพื่อให้สามารถแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นได้

2. ในการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษา จะทำให้ทราบความเปลี่ยนแปลงของคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาในช่วงเวลาหนึ่ง และหากมีการจัดอันดับอย่างต่อเนื่องก็จะทำให้เห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและสามารถติดตามประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาต่อไปได้ว่ามีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างไร

3. ผลจากการแบ่งกลุ่ม/จัดอันดับ/เปรียบเทียบ จะเป็นสัญญาณเตือนรัฐบาลถึงความจำเป็นที่ต้องมีการเร่งรัดพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาไทยให้มีคุณภาพทัดเทียมกับต่างประเทศและเป็นสัญญาณเตือนสถาบันอุดมศึกษาไทยที่ใช้ประโยชน์จากผลการจัดอันดับในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาระยะสั้น หรือ Benchmarking ตลอดจนการดำเนินงาน และการติดตามดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้ได้เป้าหมายตามที่กำหนดไว้

4. องค์กรที่รับผิดชอบด้านการติดตามกำกับดูแล และประเมินคุณภาพการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา สามารถนำแนวทางการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับพัฒนาตัวบ่งชี้ในการกำหนดนโยบาย การดูแลติดตามการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา อีกทั้ง ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเองก็สามารถนำมาใช้ประโยชน์ควบคู่กับการพัฒนาระบบตัวบ่งชี้คุณภาพที่สถาบันอุดมศึกษาดำเนินเฉพาะของตน เช่น ในระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา

เป็นที่ทราบกันดีว่า การถือกำเนิดของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งที่มีความแตกต่างกัน มีผลทำให้สถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกันทั้งในด้านกายภาพ พัฒนาการ ความเชี่ยวชาญ และปรัชญาของแต่ละสถาบัน การปฏิบัติภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศจึงแตกต่างกันตามศักยภาพและความเชี่ยวชาญของแต่ละแห่ง การผนึกกำลังโดยการดึงความรู้ ความเชี่ยวชาญ รวมทั้งทรัพยากรที่มีอยู่มาบูรณาการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติจึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งหากเราสามารถจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่ภายใต้สังกัด/ในกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากว่า 150 แห่งในปัจจุบันได้รวมทั้งนำการจัดกลุ่ม/จัดอันดับ/จัดระดับสถาบันอุดมศึกษามาใช้ในแนวทางที่สร้างสรรค์แล้วจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาและผลักดันคุณภาพ มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจศึกษาต่อของผู้เรียนในการเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ตรงกับความต้องการการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและการกำหนดทิศทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศจึงเป็น ภารกิจที่ทำหายและเป็นก้าวที่สำคัญก้าวหนึ่งของอุดมศึกษาไทย เพื่อเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศต่อไป

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

1. “การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยของประเทศไทยเอเชีย ปี 2540-2542” ของ รศ.ดร.สุวิมล ว่องวาณิช และ รศ.ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย เสนอโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542
2. “การวิเคราะห์การจัดอันดับมหาวิทยาลัยของประเทศไทยในเอเชีย” ของ รศ.ดร.สุวิมล ว่องวาณิช และ รศ.ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย เสนอโดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2541
3. รายงานการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่”, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2546
4. รายงานชุด “แนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย” เรื่อง อุดมศึกษาสู่ปวงชน, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2543
5. “สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีโลก”, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2543
6. รายงานฉบับสมบูรณ์ “โครงการวิจัยพัฒนาด้านแบบ (Model) และเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา” โดย สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547

หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา (University Business Incubators, UBIs) กลไกเชื่อมต่อระหว่างนวัตกรรมในมหาวิทยาลัยกับโลกของธุรกิจ

โครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา (University Business Incubators) หรือที่เรียกกันโดยย่อว่า UBI ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นความพยายามที่จะสร้างให้เกิดกลไกหลักในมหาวิทยาลัยไทย ในการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีสิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม ที่เกิดขึ้นในสถาบันออกสู่โลกแห่งความเป็นจริงของธุรกิจ

UBIs ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญที่ก่อให้เกิดธุรกิจใหม่ในรูปแบบของ Start-up company ที่อาจเกิดจากการรวมตัวจัดตั้งโดยนิสิตนักศึกษา ศิษย์เก่า และอาจารย์ที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการใหม่ รวมถึงภาคเอกชนที่เห็นศักยภาพและอนาคตของผลงานวิจัยและนวัตกรรม ที่แต่ละมหาวิทยาลัยได้คิดค้นขึ้น เนื่องจาก Start-up company มีต้นทุนการดำเนินงานในระยะแรกที่ค่อนข้างสูงในเรื่องการจัดตั้งบริษัท การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการตลาด UBIs จะทำหน้าที่บ่มเพาะบริษัทที่จัดตั้งใหม่เหล่านี้ขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อการลดต้นทุนการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว โดยใช้ความร่วมมือด้านวิชาการและอาคารสถานที่ในมหาวิทยาลัยเข้ามาเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ เมื่อบริษัทใหม่มีความเข้มแข็งเชิงธุรกิจแล้วก็พร้อมที่จะหลุดออกจาก UBIs ไปเป็นบริษัทที่เรียกว่า Spin-off company ที่พร้อมดำเนินธุรกิจได้ด้วยตัวเองและเติบโตต่อไปจนส่งผลกระทบต่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงอาจกล่าวได้ว่า UBIs เป็นกลไกและพลังขับเคลื่อนสู่ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ที่สำคัญยิ่งของประเทศไทย

ที่ผ่านมา สกอ. ได้ดำเนินการวางมาตรฐานและแนวทางสนับสนุนให้เกิดหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา มาตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2547 มีมหาวิทยาลัยทั้งเก่าและใหม่กว่า 37 แห่ง ได้ส่งข้อเสนอโครงการมาให้ สกอ. พิจารณาให้การสนับสนุน ผลปรากฏว่า มหาวิทยาลัยกลุ่มแรกที่ได้รับการสนับสนุน มีจำนวน 12 แห่ง ที่อยู่ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค คือ 1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 3) มหาวิทยาลัยขอนแก่น 4) มหาวิทยาลัยนเรศวร 5) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี 6) มหาวิทยาลัยมหิดล 7) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 8) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 9) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 10) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 11) มหาวิทยาลัยศิลปากร 12) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภายใต้โครงการ UBIs นี้ สกอ. จะให้การสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาเหล่านี้ในเบื้องต้น จำนวน 5 ล้านบาท โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดหาสถานที่ เครื่องใช้สำนักงาน ห้องประชุมส่วนกลาง บุคลากร เช่น เลขานุการ ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย และหน่วยงานการตลาด และเมื่อเริ่มมี Start-up company เกิดขึ้น

สกอ. จะให้การสนับสนุนเงินทุนอีกก้อนหนึ่งให้กับมหาวิทยาลัยเพื่อการลงทุนอีกด้วย

สำหรับมหาวิทยาลัยที่ส่งข้อเสนอโครงการเข้ามา แต่ยังไม่ได้รับการสนับสนุน สกอ.ยังคงหาแนวทางให้สถาบันเหล่านั้น ปรับข้อเสนอโครงการตามแนวคิดของ UBIs เพื่อรับการสนับสนุนต่อไป ซึ่งจะทำให้เกิด UBIs ที่พร้อมดำเนินการในประเทศอย่างทั่วถึงในทุกภูมิภาค

นอกจากนี้ เพื่อให้ UBIs ต่างๆ สามารถประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน สกอ. ดำริที่จะจัดตั้งสำนักงานประสานงานหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา (University Business Incubators Coordinating Office หรือ UBICO) เพื่อเป็นหน่วยกลางที่จะดำเนินกิจกรรมในเชิงพัฒนาสนับสนุน และบ่มเพาะ UBIs ต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบ่มเพาะ Start-up company ให้ประสบความสำเร็จอีกด้วย

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการนี้ ในระยะเวลา 3 ปี คือ การมี UBIs ที่สามารถดำเนินการในลักษณะเต็มรูปแบบ ไม่ต่ำกว่า 20 หน่วย ที่กระจายในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ มีบริษัทใหม่ในรูปแบบของ Start-up company ไม่ต่ำกว่า 100 บริษัท และเกิดการเสริมสร้างประสบการณ์ของผู้ประกอบการใหม่ (entrepreneur) ให้กับอาจารย์ บัณฑิตใหม่ และนักศึกษาได้ไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย เชื่อว่าโครงการ UBIs นี้ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงวัฒนธรรมการทำงานของมหาวิทยาลัยในอนาคตเป็นอย่างมาก โดยเปลี่ยนจากรูปแบบที่ฝังแน่นที่เน้นในรูป “เพื่อวิชาการ” มาเป็นแบบผสมผสานระหว่าง วิชาการกับธุรกิจมากขึ้น ซึ่งจะพัฒนาไปสู่ขั้น “Knowledge Commercialization” ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของประเทศไทยในที่สุด

ปัจจุบัน UBIs มีเครือข่ายองค์กรและสถาบันอุดมศึกษาจำนวนนับร้อยที่เข้าร่วมโครงการ โดยมี UBICO (University Business Incubators coordinating Office) หรือ สำนักงานประสานงานหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา เป็นสำนักงานกลางในการประสานความร่วมมือ ระหว่างหน่วยบ่มเพาะแต่ละหน่วยโดยมีโครงการย่อยเพื่อให้ความสนับสนุน ดังนี้

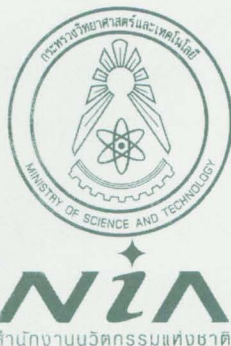
- การจัดทำเว็บไซต์ www.ubico.org เป็นแหล่งข้อมูลและการเชื่อมโยงไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

- Virtual BUIs โครงการสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาที่ยังไม่พร้อมจะจัดตั้งหน่วยบ่มเพาะ
- การให้รางวัลธุรกิจดีเด่น (Best Practices) จากหน่วยบ่มเพาะ
- การจัดตั้งสโมสรหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ (UBIs Club) ในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งจะนำไปสู่การจัดตั้งสมาคมหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจแห่งประเทศไทยในอนาคต

- การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกับหน่วยบ่มเพาะในต่างประเทศ
- การผลักดันให้เกิดการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน
- การติดตามผลและการประเมินผลงานของหน่วยบ่มเพาะพร้อมทั้งเชิญชวนให้สถาบันอุดมศึกษา รายใหม่ที่สนใจเข้าร่วมโครงการ

- การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจต่อหน่วย UBIs ในวงกว้าง

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่าง

**สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ
และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
เพื่อสนับสนุน**

**โครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา
เพื่อการพัฒนาผลงานวิจัยสู่ผู้ประกอบการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์**

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (สนช.) และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ต่างมีเป้าหมายร่วมกันในการที่จะพัฒนาผลงานวิจัย ทรัพย์สินทางปัญญา และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ โดย สกอ. มุ่งสร้างความพร้อมให้กับสถาบันอุดมศึกษาในรูปแบบการสนับสนุนให้เกิดหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ (University Business Incubators) สนช. มุ่งการสนับสนุนไปที่ภาคเอกชนในด้านการลดความเสี่ยงของการลงทุน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการร่วมบ่มเพาะธุรกิจใหม่ให้สามารถเติบโตต่อไปได้ในขณะที่ สสว. มุ่งสนับสนุนในด้านการจัดให้มีทุนอุดหนุนเริ่มต้นธุรกิจ (Start-up Fund) เนื่องจากกิจกรรมของทั้ง 3 ฝ่าย มีลักษณะที่เสริมซึ่งกันและกัน และเกื้อหนุนต่อการบรรลุเป้าหมายร่วมกันดังกล่าว ทั้ง สกอ. สนช. และ สสว. จึงตกลงที่จะมีความร่วมมือระหว่างกัน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

เพื่อร่วมให้การสนับสนุนหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาให้มีขีดความสามารถที่จะบ่มเพาะบริษัทที่ก่อตั้งใหม่ (Start-up Company) ให้สามารถสร้างธุรกิจที่มีนวัตกรรมจากฐานความรู้จนกระทั่งเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ เทคโนโลยีใหม่ หรือการบริการใหม่ที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ อันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของบริษัทในการที่จะดำเนินธุรกิจได้ด้วยตนเอง

2. ขอบเขตความร่วมมือ

2.1 สกอ. ตกลงที่จะให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดหน่วยบมเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นกลไกสำหรับการนำผลงานวิจัย ทรัพย์สินทางปัญญา และเทคโนโลยีของอาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาในทุกสาขามาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

2.2 สนช. ตกลงที่จะประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนในการสรรหาโครงการนวัตกรรมที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์จากหน่วยบมเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้การสนับสนุนด้านการเงินและร่วมรับความเสี่ยงในการลงทุนของภาคเอกชนในระหว่างพัฒนาผลงานวิจัยทรัพย์สินทางปัญญาหรือเทคโนโลยีนั้น ๆ ไปสู่การใช้ประโยชน์ได้จริงในเชิงพาณิชย์

2.3 สสว. ตกลงที่จะให้การสนับสนุน การจัดตั้งธุรกิจเทคโนโลยีใหม่ในลักษณะการจัดให้มีทุนอุดหนุนเริ่มตั้งธุรกิจใหม่ (Start-up Fond) รวมทั้งสนับสนุนการไต่ระดับเทคโนโลยีของธุรกิจไทย โดยร่วมกันในเชิงทุนขยายกิจการหรือกองทุนร่วมทุน

2.4 สกอ. สนช. และสสว. จะร่วมกันในการที่จะเสริมสร้างบรรยากาศของการนำผลงานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และจัดตั้งธุรกิจได้ไม่ว่าจะเป็นการจัดนิทรรศการ สัมมนาวิชาการ หรืออาจรวมถึงการร่วมลงทุน

3. การจัดสรรผลประโยชน์

ให้เป็นไปตามความตกลงระหว่าง สกอ. สนช. และสสว. โดยพิจารณาตามแผนธุรกิจในแต่ละโครงการ และ/หรือ ผลงานวิจัยนั้นเป็นหลัก

4. การมีผลและสิ้นสุดความร่วมมือ

ให้มีผลตั้งแต่วันที่มีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือเป็นต้นไป และสิ้นสุดเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแจ้งความประสงค์

หากมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือให้สามารถกระทำได้โดยทั้งสามฝ่ายจัดทำเป็นหนังสือต่อไป

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือนี้จัดทำขึ้น 3 ฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกันแต่ละฝ่ายยึดถือฝ่ายละฉบับ ทั้งสามฝ่ายได้อ่านและเข้าใจตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์
เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ศาสตราจารย์ไพรัช ธัชยพงษ์
ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ประธานกรรมการนวัตกรรมแห่งชาติ

นางจิตราภรณ์ เตชะชาณู

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การลงนามความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดย ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา / สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ โดย ศาสตราจารย์ไพรัช ธัชยพงษ์ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประธานกรรมการสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ / สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดย นางจิตราภรณ์ เตชะชาญ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อสนับสนุน “โครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาผลงานสู่นวัตกรรมการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์”

การลงนามสัญญาเงินทุนอุดหนุนการจัดตั้งหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากับ 12 สถาบันอุดมศึกษา ในการจัดตั้งหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจฯ ในโครงการนำร่องระยะแรก 12 แห่ง

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
6. มหาวิทยาลัยมหิดล
7. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
9. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
10. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
11. มหาวิทยาลัยศิลปากร
12. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การจัดการศึกษาในสถานประกอบการ : อีกก้าวหนึ่งของมหาวิทยาลัยไทย

ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 “นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัวยุ องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา 18 “การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษา... (3) ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียนบุคคล ครอบครัวยุ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด”

มาตรา 20 “การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการหรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง”

พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ ฉบับนี้ ได้กำหนดอะไรต่อมิอะไรไว้มากมายหลายอย่าง จากปี 2542 จนถึงปัจจุบัน แม้เราจะยังไม่ได้ทำอะไรให้บรรลุเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติก็ตาม

เมื่อพิจารณาถึงการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เรายังต้องตกเตียง พวดุข และดำเนินการต่อไปอีก การปฏิรูปการศึกษาจึงเป็น “กระบวนการ” มากกว่าเป้าหมายหรือสูตรสำเร็จ กล่าวเฉพาะการจัดการศึกษาในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นการศึกษานอกระบบ นับเป็นแผนผลักดันที่สำคัญและเป็น “คุณ” สำหรับการพัฒนาแรงงานและพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งการศึกษาจะมีได้ผูกขาดไว้เพียงในโรงเรียนเท่านั้น

การจัดการศึกษาในสถานประกอบการ โรงงานบริษัท บริษัท เบื้องต้นควรพิจารณาหลักการหรือแนวทางการส่งเสริมให้กว้างและครอบคลุมและพิจารณาถึงฐานปัญหาและฐานพื้นที่ของแต่ละสถานประกอบการด้วย

มาตรา 12 และ มาตรา 18 (3) ได้เปิดโอกาสไว้ สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ส่วน มาตรา 20 ได้เปิดกว้างไปถึง “การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ” ซึ่งอาจจะจัดในสถานประกอบการหรือ “โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ” ก็ได้

ทราบว่าเป็นเรื่องี่ สถานประกอบการหลายแห่งที่เห็นคุณค่าของการพัฒนาการศึกษา พัฒนาแรงงาน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ ได้ดำเนินการกันไปแล้ว

เรื่องนี้ก็ต้องขอบคุณสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาที่ได้ล้มมนาร่วมกับสภาอุตสาหกรรม และสถานประกอบการและนำเสนอแนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานประกอบการ แม้จะเริ่มต้นด้วย “ศูนย์การเรียนรู้” สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน ในกรอบ มาตรา 12 และ มาตรา 18 (3) ก็ตาม

ถ้าพัฒนาจากข้อมูลในส่วนของแรงงานไทยในสถานประกอบการ การศึกษาเฉลี่ยของแรงงานไทย 7.8 ปี แรงงานไทยไม่เกินร้อยละ 40 มีการศึกษาดำกว่าประถมศึกษา ปัจจุบันมีสถานประกอบการประมาณ ร้อยแห่งเศษจัดการศึกษาระดับพื้นฐานให้กับพนักงานร่วมกับ กศน.

แรงจูงใจสำหรับการจัดการศึกษาให้กับสถานประกอบการมีอยู่แล้ว กระทรวงการคลังได้ให้ สิทธิประโยชน์แก่สถานประกอบการ โดยการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับค่าใช้จ่ายการฝึกอบรมลูกจ้าง เพื่อ พัฒนาฝีมือแรงงานของลูกจ้าง (ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ ฉบับที่ 60 ณ วันที่ 4 มกราคม 2539) รวมทั้ง “การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้น ส่วนนิติบุคคลที่ดำเนินการด้านการศึกษา ได้แก่ ยกเว้นภาษีเป็นจำนวนร้อยละ 50 ของรายจ่ายที่ได้จ่าย ในการส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรม หรือเพื่อส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้าง และยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของผู้ดำเนินการฝึกอาชีพ”

แรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจเท่านี้ยังไม่พอ รัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษา มหาวิทยาลัย สื่อมวลชน ควรจะได้ช่วยกันกระตุ้นเรื่องนี้ให้มีพลังมากขึ้นในกรณีของสถานศึกษา อาจไปเคาะประตู สถานประกอบการพูดคุย เสนอความคิดในเรื่องสำนึกทางการศึกษา การพัฒนาประสิทธิภาพของแรงงาน การให้ความร่วมมือทางการศึกษา การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ สถานประกอบการเพื่อนบ้านของ สถานศึกษานั้น

ปัญหาแรงงานไทยวันนี้ มิใช่ปัญหาในเชิงทักษะ (Technical Skill) เท่านั้น แต่เป็นปัญหาการขาดแรงงานบนฐานความรู้หรือทักษะบนฐานความรู้ (Knowledge Based Skill) ด้วย

การพิจารณาในกรอบ มาตรา 12 และมาตรา 18 (3) เป็นเรื่องสำคัญที่ควรได้รับการสนับสนุนและ ผลักดันจากทุกฝ่ายอย่างจริงจัง พร้อมกันนั้น การสนับสนุนและผลักดันในกรอบ มาตรา 20 ก็เป็นเรื่อง สำคัญเร่งด่วนด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “การฝึกอบรมวิชาพื้นฐานความรู้” ซึ่งเป็นการศึกษานอกระบบ

มหาวิทยาลัยวันนี้ ได้พัฒนาตัวตนไปเกี่ยวข้องกับธุรกิจอุตสาหกรรมมากขึ้น พัฒนาสหกิจศึกษา (Cooperative Education) กำลังเร่งพัฒนาโครงการ UBI (University Business Incubator) นอกจาก นั้นมหาวิทยาลัยหลายต่อหลายแห่งในขณะนี้กำลังพัฒนาศูนย์ที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าวิจัยบริการวิชาการ อบรมเฉพาะผู้ประกอบการใหม่ รวมทั้งการพัฒนาระบบการศึกษาตลอดชีวิต (Life-long Education) ด้วย

มหาวิทยาลัยจึงน่าจะเป็นอีกแรงหนึ่งในการร่วมพัฒนา “แรงงานฐานความรู้” ซึ่งเป็นการศึกษา นอกระบบให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

กระบวนการจัดทำผลผลิตของหน่วยงานภาครัฐ

1. ความหมายของ “ผลผลิต”

ตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2545 ประกาศ ณ วันที่ 30 กันยายน 2545 กำหนดไว้ว่า “ผลผลิต” หมายความว่าผลผลิต การให้บริการ ที่ดำเนินงานโดยส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ทั้งในรูปแบบของการให้บริการโดยตรงหรือโดยการจ้างวัสดุสิ่งของและหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อนำไปใช้ในการให้บริการแก่ประชาชน องค์การภายนอกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจนั้นโดยมีตัวชี้วัดผลสำเร็จในเชิงปริมาณ คุณภาพ เวลา รวมทั้งค่าใช้จ่าย ตามที่ได้กำหนดไว้ในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือกำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ

2. องค์ประกอบของผลผลิต

ตามเอกสารประกอบการสัมมนาการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 ฉบับปรับปรุง ของ สำนักงบประมาณ กำหนดองค์ประกอบของผลผลิต ว่าควรเป็นดังนี้

- (1) เป็นสิ่งของหรือบริการ โดยผลผลิตของหน่วยงานของรัฐจะเป็นสิ่งของหรือบริการขึ้นอยู่กับบทบาทและลักษณะภารกิจของหน่วยงานนั้น ๆ
- (2) เป็นรูปธรรมหรือรับรู้ได้ เช่น ถนน การบริหารจัดการน้ำชลประทาน และการให้คำปรึกษา เป็นต้น
- (3) เป็นผลที่ได้จากการผ่านกระบวนการผลิต (Process) ของผลผลิตนั้นแล้ว
- (4) เป็นสิ่งของหรือบริการที่เกิดจากการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐ
- (5) เป็นผลผลิตขั้นสุดท้ายของหน่วยงานเพื่อให้ประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ไม่ใช่เป็นการสนองต่อกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กรเอง)
- (6) หน่วยงานเจ้าของผลผลิตจะต้องสามารถควบคุมความสำเร็จของการนำส่งผลผลิตนั้น ๆ
- (7) สามารถระบุหน่วยนับหรือตรวจวัดได้ชัดเจน ในเชิงปริมาณ คุณภาพ ต้นทุนและเวลา
- (8) สามารถกำหนดต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งผลผลิตนั้น ๆ ได้

ที่มา : เอกสารหลักเกณฑ์และแนวทางทบทวนผลผลิต ตัวชี้วัด และเกณฑ์การวัด, เอกสารประกอบการสัมมนาการจัดทำงบประมาณรายจ่าย (ฉบับปรับปรุง), สำนักพัฒนาระบบงบประมาณ สำนักงบประมาณ ใช้ประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ “แนวทางการทบทวน การจัดทำโครงสร้างผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษา” จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา/มกราคม 2548

3. ความสำคัญของผลผลิต

3.1 ในมิติของระบบงบประมาณ ตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2545 ลักษณะ 1 การบริหารงบประมาณของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ หมวด 1 การจัดทำแผน ข้อ 11 กำหนดไว้ว่า “การขอรับการจัดสรรงบประมาณ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดทำแผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณ และแผนความต้องการครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างประจำปีงบประมาณ.....” ข้อ 12 “การจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจพิจารณาดำเนินการเพื่อให้ได้ผลผลิต ผลลัพธ์โดยสอดคล้องกับเป้าหมายการให้บริการของกระทรวง และเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล.....”

ดังนั้นผลผลิตจึงเป็นสิ่งที่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจะต้องดำเนินการจัดทำและระบุไว้ในแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อใช้เป็นองค์ประกอบในการขอรับการจัดสรรงบประมาณ

3.2 ในมิติของการบริหาร ในระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานเชิงยุทธศาสตร์ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจะต้องดำเนินการวางแผนกลยุทธ์โดยการวิเคราะห์สภาพการณ์ทั้งภายในและภายนอกของหน่วยงาน (SWOT Analysis) เพื่อคาดคะเนแนวโน้มของสถานการณ์และกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ (Strategies) ภารกิจ ผลผลิตและผลลัพธ์ และตัวชี้วัด เพื่อให้บุคลากรขององค์กรมีความชัดเจนในการปฏิบัติงานสนองตอบจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

4. กระบวนการจัดทำผลผลิต

ตามระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานเชิงยุทธศาสตร์กำหนดให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดทำผลผลิตของหน่วยงานเพื่อใช้เป็นองค์ประกอบในการขอรับการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำผลผลิตเป็นกระบวนการส่วนหนึ่งของการจัดทำแผนกลยุทธ์ของส่วนราชการ โดยแผนกลยุทธ์จะเป็นแผนงานหลักของส่วนราชการที่แสดงทิศทางในการดำเนินงานของหน่วยงานทั้งในระยะสั้นระยะปานกลาง และระยะยาว โดยคำนึงถึงนโยบายแห่งรัฐ บทบัญญัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาลเป็นสำคัญ ขั้นตอนของการจัดทำผลผลิต มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ SWOT Analysis

SWOT Analysis เป็นวิธีการและเทคนิคในการวิเคราะห์สภาพภายในและภายนอกขององค์กรและกระบวนการกำหนดกลยุทธ์ SWOT เป็นคำย่อมาจากคำว่า STRENGTHS (จุดแข็ง) WEAKNESSES (จุดอ่อน) OPPORTUNITIES (โอกาส) และ THREATS (อุปสรรค) โดยแต่ละคำ มีความหมายดังนี้

- จุดแข็ง (STRENGTHS) หมายถึง องค์ประกอบ/ปัจจัยหลักของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เป็นข้อดีหรือข้อเด่น ที่ทำให้การดำเนินการขององค์กรประสบความสำเร็จ

- จุดอ่อน (WEAKNESSES) หมายถึง องค์ประกอบ/ปัจจัยหลักของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เป็นข้อด้อย ซึ่งจะส่งผลเสียต่อการดำเนินการขององค์กร
- โอกาส (OPPORTUNITIES) หมายถึง องค์ประกอบ/ปัจจัยหลักของสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่เอื้ออำนวยหรือสนับสนุนให้กิจการขององค์กรประสบความสำเร็จ
- อุปสรรค (THREATS) หมายถึง องค์ประกอบ/ปัจจัยหลักของสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่เป็นภัยคุกคามหรือข้อจำกัดที่ทำให้กิจการขององค์กรไม่ประสบความสำเร็จ

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจ

- วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง ภาพในอนาคตขององค์กรที่ผู้นำและสมาชิกในองค์กรร่วมกันวาดฝันหรือจินตนาการขึ้น โดยมีพื้นฐานอยู่บนความจริงในปัจจุบัน เชื่อมโยงวัตถุประสงค์ภารกิจ ค่านิยม และความเชื่อมั่นเข้าด้วยกัน พร้อมทั้งพรรณนาให้เห็นทิศทางขององค์กรอย่างชัดเจน มีหลัง ทำทาย ทะเยอทะยาน มีความเป็นไปได้ เน้นถึงความมุ่งมั่น ที่จะนำสิ่งที่ยิ่งใหญ่หรือดีที่สุดในกับลูกค้านหรือสังคม
- พันธกิจ (MISSION STATEMENT) หมายถึง
 - (1) การกำหนดขอบเขตหรือจุดมุ่งเน้นของบทบาทหน้าที่ที่ต้องทำในลักษณะอาณาเขต
 - (2) การกำหนดหน้าที่ที่องค์กรที่ต้องทำเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้หรือเป็นพันธกิจตามยุทธศาสตร์

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดจุดมุ่งเน้นและวัตถุประสงค์

- จุดมุ่งหมาย/เป้าประสงค์ (GOAL) หมายถึง ความมุ่งหวังสูงสุดหรือสิ่งที่จะต้องดำเนินการให้เกิดขึ้นจากการดำเนินการขององค์กร ซึ่งสามารถขึ้นนำลักษณะของแผนการดำเนินงานระดับต่าง ๆ วิธีดำเนินกิจกรรม การประเมินผลการดำเนินการขององค์กรได้
- วัตถุประสงค์ (OBJECTIVES) หมายถึง เป้าหมายที่แสดงถึงผลสำเร็จที่ต้องการให้เกิดขึ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด (และสามารถตรวจวัดได้)

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดกลยุทธ์

- กลยุทธ์ (STRATEGY) หมายถึง แผนงานหรือทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจนในระยะยาวขององค์กรที่ถูกกำหนดขึ้นจากการพิจารณาสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการขององค์กรอย่างรอบคอบ และการประสานแผนงานตามหน้าที่งานต่าง ๆ ขององค์กรให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ (GOAL) และพันธกิจ (MISSION STATEMENT) ขององค์กร

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดภารกิจ

- ภารกิจ (ASSIGNED MISSION) หมายถึง
 - (1) หน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ
 - (2) หน้าที่ที่ต้องกระทำเพื่อให้บรรลุซึ่งพันธกิจ และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่มาของภารกิจ เกิดจากกลุ่มกิจกรรมที่ทำให้ภารกิจบรรลุผลสำเร็จตามพันธกิจขององค์กรตามนัยข้อ (1) และ ข้อ (2)

การจัดกลุ่มภารกิจ จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- (1) ภารกิจหลัก (MAJOR) เป็นภารกิจที่จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่วางไว้
- (2) ภารกิจรอง (MINOR) เป็นภารกิจที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานในภารกิจหลักสามารถบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- (3) ภารกิจสนับสนุน (SUPPORT) เป็นภารกิจงานช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดผลผลิตและผลลัพธ์ และตัวชี้วัด

- ผลผลิต (OUTPUTS) หมายถึง สิ่งของหรือบริการที่เป็นรูปธรรมหรือรับรู้ได้ ที่องค์กรจัดให้กับลูกค้าได้ใช้ประโยชน์
- ผลลัพธ์ (OUTCOMES) หมายถึง ผลสุดท้ายหรือสิ่งสุดท้ายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

5. การจัดกลุ่มภารกิจ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ได้จำแนกภารกิจของหน่วยงานภาครัฐบาล ตามบทบาทและลักษณะของภารกิจตามกลุ่มภารกิจ (CLUSTER) ซึ่งจากการดำเนินการตามภารกิจดังกล่าว จะส่งผลผลิตซึ่งเป็นการกำหนดลักษณะของผลผลิตของหน่วยงานภาครัฐบาลไว้ ดังนี้

- (1) ภารกิจในการสนับสนุนเสนอแนะ การจัดนโยบายและแผนของรัฐ (POLICY & PLANNER) เช่น สำนักงานปลัดกระทรวง หรือ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เป็นต้น ผลผลิตตามภารกิจของหน่วยงานเหล่านี้จะเป็น นโยบายหรือ แผน ที่กำหนดให้หน่วยงานอื่นไปปฏิบัติ
- (2) ภารกิจในการวิจัยและพัฒนา (RESEARCH & DEVELOPER) เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย เป็นต้น ผลผลิต ตามภารกิจจะเป็นการวิจัยที่จะดำเนินการหรือที่แล้วเสร็จ
- (3) ภารกิจในการอำนวยความสะดวกและการจัดการโครงสร้างพื้นฐาน (FACILITATOR) เช่น กรมทางหลวง กรมชลประทาน เป็นต้น ผลผลิตตามภารกิจจะเป็นงานจากการก่อสร้าง ถนนเพื่ออำนวยความสะดวก อ่างเก็บน้ำ เป็นโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาการเกษตร
- (4) ภารกิจในการส่งเสริม สนับสนุน (PROMOTER) เช่น กรมส่งเสริมการส่งออก เช่น กรมการประกันภัย เป็นต้น ผลผลิตตามภารกิจจะเป็น การส่งเสริมการให้บริการข้อมูล การพัฒนาบุคลากร แก่กิจการที่เป็นของเอกชน

(5) ภารกิจในการติดตามประเมินผล (MONITOR & EVALUATOR) เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานประมาณ เป็นต้น ผลผลิตตามภารกิจจะเป็น รายงานติดตามประเมินผล การดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ

(6) ภารกิจในการกำกับดูแล (REGULATOR) เช่น กรมการประกันภัย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นต้น ผลผลิตตามภารกิจจะเป็น การกำกับดูแล การคุ้มครอง การให้บริการ ข้อมูล การตรวจสอบ การเฝ้าระวัง การจัดทำมาตรฐาน การกำหนดหลักเกณฑ์ แก่กิจการที่เป็นของเอกชน และเพื่อคุ้มครองประชาชน

(7) ภารกิจในการปฏิบัติการภายใต้กำกับของรัฐ (AUTONOMOUS OPERATOR) ผลผลิตจะเป็นไปเพื่อสนองวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรนั้น ๆ เช่น สำนักงานปฏิรูปการศึกษา ผลผลิตจะเป็น การจัดโครงสร้างองค์กร การจัดระบบครู และการจัดระบบทรัพยากร ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หรือ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน ผลผลิตจะเป็น การสร้างขีดความสามารถขององค์กรชุมชน เป็นต้น

(8) ภารกิจในการตรวจสอบ (INSPECTOR) เช่น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นต้น ผลผลิตจะเป็น การสืบสวน การตรวจสอบ การณรงค์ การยึดหรืออายัด

(9) กลุ่มภารกิจที่ต้องดำเนินการเองตามบทบัญญัติของกฎหมาย ผลผลิตจะเป็นไปเพื่อสนองวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น ๆ เช่น กรมที่ดิน ผลผลิตจะเป็น เอกสารสิทธิที่ดิน หรือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติผลผลิตจะเป็น การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจับกุมดำเนินคดีผู้กระทำความผิด การปราบปรามแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย เป็นต้น

ประมวลภาพภารกิจผู้บริหาร

ตั้งหน่วยเพาะบ่มวิสาหกิจ

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นประธานการประชุมสัมมนาทางวิชาการและแถลงข่าว การจัดตั้งหน่วยเพาะบ่มวิสาหกิจ “University Business Incubator (UBI) in Thailand Establishment and Management” โดยมีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศเข้าร่วมสัมมนา กว่า 200 คน ณ โรงแรมเอเชีย เมื่อเร็วๆ นี้

สกอ.ร่วมกับธนาคารกรุงไทย รับสมัครบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาผ่าน INTERNET

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประธานในพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงในการรับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาผ่านทาง INTERNET กับบมจ. ธนาคารกรุงไทย โดยมี นายสหัส ดริทธิพยุบุตร รองกรรมการผู้จัดการ สายงานบริหารผลิตภัณฑ์และโครงการพิเศษ บมจ.ธนาคารกรุงไทย เป็นผู้แทนลงนาม ซึ่งเป็นโครงการนำร่องเพื่อเพิ่มช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและอำนวยความสะดวกให้กับผู้สมัครสอบทาง Internet ผ่านทางเว็บไซต์ <http://register.cuas.or.th> โดยเริ่มบริการครั้งแรกในการรับสมัครคัดเลือก ในระบบแอดมิชชัน (นำร่อง) ของปีการศึกษา 2548 เมื่อเดือน ธันวาคม 2547 ที่ผ่านมา

จัดตั้ง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตจังหวัดอ่างทอง

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา รักษาราชการแทนอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงกับจังหวัดอ่างทอง ในการจัดตั้ง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตจังหวัดอ่างทอง โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองพร้อม ด้วยนายอำเภอในเขตพื้นที่จังหวัดอ่างทอง และประธานหอการค้าจังหวัด ร่วมลงนาม ณ ห้องประชุมอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

พัฒนามาตรฐานการศึกษา

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประธานในพิธีการประชุมวิชาการ เรื่อง National Qualifications Framework for Higher Education in Thailand เพื่อจะได้เป็นแม่แบบในการจัดทำมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย โดยได้รับการสนับสนุนจาก AusAID จาก ประเทศออสเตรเลีย ณ โรงแรมเอเชีย

เชื่อมโยงองค์ความรู้...สู่การพัฒนาจังหวัด

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ร่วมลงนามในโครงการความร่วมมือระหว่างจังหวัดกับสถาบันการศึกษาเพื่อสนับสนุนการบริหารงานแบบบูรณาการ "การเชื่อมโยงองค์ความรู้...สู่การพัฒนาจังหวัด/กลุ่ม CEO" โดยร่วมกับกระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ และสถาบันคลังสมองของชาติ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิส่งเสริมทววมหาวิทยาลัย โดยมี อธิการบดี ของสถาบันอุดมศึกษา และผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตพื้นที่ ภาคตะวันตก ร่วมลงนาม ณ โรงแรมรามาร์คเด้นส์

มอบทุนการศึกษาเจริญโภคภัณฑ์

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นประธานพิธีมอบทุนการศึกษา เครือเจริญโภคภัณฑ์ ประจำปีการศึกษา 2547 โดยมี ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสถำน ประธานกรรมการคัดเลือกทุน เป็นประธานร่วม พร้อมทั้งนายวัลลภ เจียรวนนท์ ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์ ร่วมแสดงความยินดี

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ให้ทุนสนับสนุนวารสารวิชาการกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ประจำปีงบประมาณ 2548

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้ร่วมมือกันในการที่จะยกมาตรฐานการเผยแพร่งานวิชาการในประเทศให้มีคุณภาพและเพื่อผลักดันให้เกิดมาตรฐานที่ใกล้เคียง หรือเทียบได้กับนานาชาติ มาตรการหนึ่งในบรรดามาตรการทั้งหลาย คือการสนับสนุนให้เกิดวารสารทางวิชาการกลาง อันจะเป็นที่รวมและเผยแพร่ความรู้ของประชาคมวิชาการในประเทศไทย โดยไม่เพียงแต่สนองความต้องการของสถาบันใดสถาบันหนึ่ง

ในขั้นแรก สกอ. ยินดีให้การสนับสนุนทางการเงินแก่วารสารวิชาการที่ได้เกณฑ์มาตรฐานอยู่แล้ว หรือในกรณีที่วารสารวิชาการยังไม่เข้าเกณฑ์และมีศักยภาพที่จะปรับให้เข้าเกณฑ์คุณภาพวารสารวิชาการกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ตามที่ สกอ. และ สกว. กำหนดไว้ ได้โดยจะให้ทุนสนับสนุน **ทุนละไม่เกิน 500,000 บาท** ทั้งนี้ ผู้ได้รับทุนจะ**ต้องผลิตวารสารวิชาการไม่น้อยกว่า 2 ฉบับ ต่อปี**

สถาบันหรือสมาคมวิชาการใด ที่มีวารสารวิชาการที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ดังกล่าว หรือสามารถที่จะปรับวารสารวิชาการให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ภายในระยะเวลา 1 ปี หลังจากลงนามในสัญญา ขอได้**โปรดแจ้งความจำนงที่จะขอรับทุนสนับสนุนไปยังกลุ่มนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระบบอุดมศึกษาสำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภายในวันที่ 31 มีนาคม 2548** พร้อมทั้งส่งหลักฐานอันประกอบด้วย เอกสารชี้แจงจุดมุ่งหมายและแผนดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพวารสารวิชาการฯ แนบท้ายนี้ พร้อมตัวอย่างวารสารที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้วย้อนหลังไปอย่างน้อย 1 ปี โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะประกาศผลผู้ได้รับทุนสนับสนุนดังกล่าวภายในเดือนเมษายน 2548

สำหรับเกณฑ์คุณภาพวารสารวิชาการที่สมควรได้รับการสนับสนุน มี 7 ข้อดังนี้

1. กองบรรณาธิการของวารสารวิชาการในประเทศจะต้องมีศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกจากภายนอกสถาบันที่จัดพิมพ์วารสารนั้น หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณจากหน่วยงานหรือสถาบันระดับชาติ ทั้งนี้ บุคคลทั้ง 3 ประเภทนี้ จะต้องมิใช่ผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่องเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ
2. ผู้ประเมินบทความต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ทำงานวิจัยและมีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง
3. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการต้องมีบทความที่ผู้เขียนมาจากสถาบันอื่นที่มีใช้สถาบันที่จัดทำวารสารนั้น ไม่น้อยกว่า 10% ของจำนวนบทความทั้งหมด ในอนาคตควรมีการเพิ่มจำนวนบทความประเภทดังกล่าวให้ถึง 25% ของบทความทั้งหมดเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพวิชาการของประเทศ
4. บทความที่เขียนโดยนักวิชาการในสถาบันที่จัดทำวารสารนั้นต้องมีผู้ประเมินจากภายนอกไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ประเมินทั้งหมด
5. กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพวารสารทุก ๆ 2 ปี ตามเกณฑ์ที่ สกอ. และ สกว. กำหนดไว้
6. บทความแต่ละบทความต้องมีบทคัดย่อภาษาอังกฤษ ในกรณีที่ตีพิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยด้วย
7. วารสารต้องออกตรงตามเวลาอย่างต่อเนื่อง

ประชุม APAN Thailand

นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นประธานในการประชุมสัมมนา 19th APAN Meetings in Bangkok โดยมีศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะดูแลระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ (UNINET) ให้การต้อนรับ ณ โรงแรมอมาริวเวอร์เตอร์เกท กรุงเทพมหานคร เมื่อเร็ว ๆ นี้

บริการข่าวสารด้านการอุดมศึกษา

อนุสารอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่รายเดือน นำเสนอข้อมูลและ

ความก้าวหน้าของการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์

นำเสนอข่าวสารความเคลื่อนไหว ในแวดวงอุดมศึกษาไทย

ติดตามอ่านได้ที่ <http://www.mua.go.th/PRWEB/index.htm>

<http://www.mua.go.th>

เว็บไซต์เดิมของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านการอุดมศึกษา และเผยแพร่ภารกิจ/กิจกรรมของ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดรวม 149 แห่ง

อนุสารอุดมศึกษา

จัดทำโดย : ฝ่ายประชาสัมพันธ์ กลุ่มสารนิเทศ สำนักอำนวยการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กทม. 10400

โทรศัพท์ 0-2354-5603, 0-2354-5500 ต่อ 611 โทรสาร. 0-2354-5603

E-mail : mua_pr@mua.go.th

